

Гурталовъ вторачено са заглѣда тамъ и стпослѣ, безъ да продума нито дума, слѣзе долу....

Надѣжда нѣмаше.... Атаката на турцитѣ пакъ са при-останови, но надѣжда нѣмаше.

Моментъ, който той чакане настѣпни....

Съ този моментъ нужно бѣше да са въсползуватъ как-вото и да станеше.... Турцитѣ са отдръпнѣхъ, като очис-тихъ тилтъ.... Сега гарнизонътъ отъ редутътъ може да излѣзе.... Сега е удобно да ся почне отетѣженіето.... За послѣденъ нѣтъ той събра наоколо ся своитѣ солдати, зор-ко, внимателно почнѣ да са вглѣдва въ тѣхнитѣ лица.... Въ тѣзи скѣпни, ближни лица.... които той повече нѣ-ма да види.... Ето тѣ прѣдъ него.... Чакатъ гласътъ му.... Глѣдатъ право въ очитѣ му.... Ето и знамето са люлѣе надъ тѣхъ....

— Братия!... Идете, отворете си нѣтъ съ шикветѣ.... Тукъ да са защищавате не може.... Штабсъ-Капитанъ А-базеевъ, вий ще ги поведете.... Да ви благослови Богъ, дѣца! Прощавайте!....

И като снѣ шапката, Гурталовъ прѣкрѣсти солдатитѣ.

— Е, Сбогомъ! Громко, вече като завладѣ себе си, ско-мандува той.

— А вий?.... И всичкитѣ очи са обврѣхъ къмъ него съ израженіе жалость и болѣжка.

— Азъ.... Азъ оставамъ.... Оставамъ съ тѣзи, показъ той на грѣдитѣ на умрѣлитѣ.... Кажете на генералътъ, че азъ одърѣкахъ думата си.... Азъ не побѣгнѣхъ изъ реду-тѣтъ.... Кажете, че азъ съмъ тукъ.... мъртъвъ! Прощавай-те, дѣца!

Его тѣ са отпиратъ къмъ хендекътъ.... Ето тѣ изли-затъ.... Ето тѣзи сиви фигури, тѣхъ ги вече нѣма въ ре-дутѣтъ.... Ей сега корабльтъ ще отиде на дѣното.... Еки-нажѣтъ са качи на лодкитѣ, трѣти. Само капитанитѣ на палубата, той нѣма да отплува съ тѣхъ.... Той трѣбъва да погине заедно съ корабльтъ си.... Вътъра искѣртиова мач-титѣ. Вълна слѣдъ вълна разбива корабльтъ, тутакси той ще са расцѣпи.... Цѣлъ въ бѣла пѣна вальтъ вече са вдиг-нахъ надъ тѣхъ....

Его ги задъ бруствертѣ.... За послѣденъ нѣтъ Гурта-ловъ имъ провозжда благословеніето си:

„Богъ да ви поживи! Богъ да ви поживи!“

И сълзи на очитѣ.... Той глѣда, като послѣднитѣ сол-дати, като са обръщатъ, го кръсятъ.... Той вече неможе